Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel,
Gespecialiseerde correctionele kamer,
Rechtsprekend in zaken van sociaal strafrecht
7 maart 2019

Vonnis

25ste kamer voorheen 52ste kamer

Vonnisnummer / Griffienummer
50733 / 2019

Datum van uitspraak
07 maart 2019

Dossiernaam
T. H.

Notitienummer parket
HV. 69.14.14935/18
18N032808

INZAKE VAN:

De Heer Arbeidsauditeur te Halle-Vilvoorde, in naam van zijn ambt

EN:

A. R., woonstkeuze doende bij PAGASA vzw te (…)

Burgerlijke partij

Die werd vertegenwoordigd door haar raadsman Mr. I. L., advocaat.

TEGEN:

1. **T. H**., RN (…), geboren te (…) (Iran) op (…), met woonplaats te (…)

Beklaagde

Die niet verscheen

2. **K. H. S. M. R. (ook in het strafdossier geïdentificeerd als K. H.),** RN (…), geboren te (…) (Iran) op (…), wonende te (…)

Beklaagde

Vertegenwoordigd door zijn raadsman Mr. J. D. loco Mr. C., advocaat.

1. TENLASTELEGGINGEN

Verdacht van:

In de gerechtelijke arrondissementen Brussel en Nijvel,

Meermaals tussen 21 mei 2012 en 16 februari 2014

A. Mensenhandel

De eerste en de tweede,

Meermaals tussen 21 mei 2012 en 16 december 2013

De feiten zijn wat de verjaring betreft gepleegd als de opeenvolgende en voortdurende uiting van eenzelfde strafbaar inzicht, waarvan het laatste feit is gepleegd op 15 december 2013,

De verjaring van de strafvordering is regelmatig gestuit door daden van onderzoek of vervolging;

In de hoedanigheid van werkgever, lasthebber of aangestelde

Om als dader of mededader

- Het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt;
- Door enige daad tot uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;
- Door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, met misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

Inbreuk te hebben gepleegd op artikel 433 quinquies, § 1, 3° en §2, 433sexies, 1°, 433septies, 2°, 3°, 4°, 6° en 7°, Strafwetboek

Door een persoon te werven, te vervoeren, over te brengen, te huisvesten, op te vangen, controle over deze persoon te wisselen of over te dragen teneinde deze persoon aan het werk te zetten of aan het werk te laten zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid,

Met als verzwarende omstandigheden,

Dat met misdrijf is gepleegd door

- Misbruik te maken van de bijzondere kwetsbare positie waarin deze persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (artikel 433septies, 2° Strafwetboek);
- Direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang (artikel 433 septies, 3° Strafwetboek);
- Van de betrokken activiteit een gewoonte te maken (artikel 433 septies, 6° Strafwetboek);
- Bij wijze van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet (artikel 433 septies, 7° Strafwetboek);
- Gezag te hebben over deze persoon of misbruik te maken van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen (artikel 433 sexies, 1° Strafwetboek);

Feiten strafbaar gesteld

- Met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met een geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro (artikel 433 septies Strafwetboek);
- Met ontzetting van de in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek genoemde rechten (artikel 433 novies, lid 1, Strafwetboek);
- Met de tijdelijke of definitieve, gedeeltelijke of volledige sluiting van de onderneming waar het in artikel 433 quinquies bedoelde misdrijf is gepleegd (artikel 433 novies, lid 2, Strafwetboek);

Meer bepaald:

A.1. de heer K. M. H. met misbruik van zijn bijzonder kwetsbare positie en administratieve onwettige en precaire toestand te laten werken op volgende werven, zonder aanmelding en inschrijving in de sociale zekerheid, voor werknemers, zonder verzekering voor arbeidsongevallen, zonder aangifte aan de sociale zekerheid van de geleverde prestaties, zonder betaling van de bijdragen aan de RSZ en aan het sociaal fonds voor de bouwnijverheid, met dagelijkse arbeidsprestaties van meer dan 10 uren tot 14 uren per dag, zonder betaling van het minimumloon, de gepresteerde overuren en het gewaarborgd loon voor de ziektedagen, zonder toekenning van de wettelijk voorziene inhaalrust, met huisvesting op de werven op een deken zonder douchegel, stromend water, wc of keuken, in strijd met de menselijke waardigheid met voormelde verzwarende omstandigheden minstens van 1 augustus 2013 tot en met 15 december 2013

A.1.1. te (…) gedurende minstens 13 arbeidsdagen van 8 u tot 18 u met uitbetaling van slechts 50 € loon; . . . . .
A.1.2. Te (…) in het appartement van tweede gedaagde gedurende minstens 13 arbeidsdagen van 8 u tot 18 u met overnachtingen op de werf zonder douchemogelijkheid, zonder toilet, zonder keukeninrichting met uitbetaling van slechts 400 € loon;
A.1.3. te (…), gedurende minstens 13 arbeidsdagen van 14 u per dag en 22 arbeidsdagen aan 10 u per dag met overnachtingen op de werf zonder douchemogelijkheid, zonder toilet, zonder keukeninrichting met uitbetaling van slechts 500 € loon;

A.2. de heer A. R. met misbruik van zijn bijzonder kwetsbare positie en administratieve onwettige en precaire toestand te laten werken op volgende werven, zonder aanmelding en inschrijving in de sociale zekerheid voor werknemers, zonder verzekering voor arbeidsongevallen en aangifte aan de sociale zekerheid van de geleverde prestaties, zonder betaling van de bijdragen aan de RSZ en aan het sociaal fonds voor de bouwnijverheid, met dagelijkse arbeidsprestaties van meer dan 10 uren tot 12 uren per dag, zonder betaling van het minimumloon, de gepresteerde overuren en het gewaarborgd loon voor ziektedagen, zonder toekenning van de wettelijk voorziene inhaalrust, in strijd met de menselijke waardigheid met voormelde verzwarende omstandigheden;

minstens van 1 december 2012 tot en met 30 april 2013, met uitbetaling van 50 € loon per dag, maar zonder te zijn ingeschreven in de sociale zekerheid, zonder betaling van de bijdragen aan RSZ en het sociaal fonds voor de bouwnijverheid, zonder uitbetaling van de wettelijke lonen en zonder inhaalrust;

in de periode van 10 oktober 2013 tot en met 29 november 2013 gedurende minstens 33 ononderbroken arbeidsdagen van minstens 10 uur per dag met uitbetaling van slechts 550 € loon;

A.2.1. te (…)
A.2.2. elders op werven in de omgeving van de maatschappelijke zetel van tweede gedaagde;

B. Illegale tewerkstelling buitenlandse arbeidskrachten zonder verblijfsvergunning en arbeidsvergunning

De eerste en de tweede,

Meermaals tussen 21 mei 2012 en 16 december 2013,

De feiten zijn wat de verjaring betreft gepleegd als de opeenvolgende en voortdurende uiting van eenzelfde strafbaar inzicht, waarvan het laatste feit is gepleegd op 15 december 2013,

De verjaring van de strafvordering is regelmatig gestuit door daden van onderzoek of vervolging;

Werkgever zijnde, zijn aangestelde of lasthebber,

als dader of mededader
Het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt;
Door enige daad tot uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Feiten strafbaar gesteld in het Sociaal Strafwetboek
Door artikel 175, § 1 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4 voor de tewerkstelling van een buitenlandse arbeidskracht zonder machtiging tot vestiging of tot verblijf in België van meer dan drie maanden met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van zeshonderd tot zesduizend euro, te vermenigvuldigen met de opdeciemen, of met een van die straffen alleen;

En vanaf 1 januari 2017 in het Vlaams Gewest door de Vlaamse Gemeenschap opnieuw strafbaar gesteld door artikel 12/1, § 1 X 30 april 1999
Met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van zeshonderd tot zesduizend euro, of met een van die straffen alleen, te vermenigvuldigen met de opdeciemen.

De geldboeten worden telkens vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers, te weten met betrekking tot twee werknemers:

Meer bepaald:

B.1. K. M. H.
B.2. A. R.

C. Geen diploma-aangifte De eerste en de tweede,

De eerste en de tweede,

Meermaals tussen 21 mei 2012 en 16 december 2013

De feiten zijn wat de verjaring betreft gepleegd als de opeenvolgende en voortdurende uiting van eenzelfde strafbaar inzicht, waarvan het laatste feit is gepleegd op 15 december 2013,

De verjaring van de strafvordering is regelmatig gestuit door daden van onderzoek of vervolging;

Werkgever zijnde, zijn aangestelde of lasthebber

als dader of mededader

- Het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt;
- Door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;
- Door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, met misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

Inbreuk te hebben gepleegd op artikelen 4, 8 en 9 van het KB van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, aan de instelling die belast is met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat en uiterlijk de eerste werkdag volgend op de beëindiging van de aangegeven tewerkstelling de wettelijke gegevens mee te delen;

Door als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber niet de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de gegevens opgesomd in artikel 4 aan te hebben meegedeeld uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, noch de gegevens opgesomd in artikel 9 op de eerste werkdag volgend op het einde van de tewerkstelling;

Op het ogenblik van de feiten strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek. Met een sanctie van niveau 4, te weten een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van zeshonderd tot zesduizend euro, te vermenigvuldigen met de opdeciemen of met een van de straffen alleen (101 tot 105 Sociaal Strafwetboek)

Meer bepaald:

C.1.1. voor de aanvang van de tewerkstelling van de heer K. M. H. ten laatste op het ogenblik van het begin van de tewerkstelling;

C.1.2. bij de beëindiging van de tewerkstelling van de heer K. M. H. ten laatste op de eerste werkdag volgend op het beëindigen van deze tewerkstelling;

C.2.1. van de aanvang van elke periode van tewerkstelling van de heer A. R. ten laatste op het ogenblik van het begin van de tewerkstelling;

C.2.2. bij de beëindiging van elke periode van tewerkstelling van de heer A. R. ten laatste op de eerste werkdag volgend op het beëindigen van deze tewerkstelling;

D. Niet opstellen van de individuele rekening

De eerste en de tweede,

Meermaals tussen 21 mei 2012 en 16 februari 2014

De feiten zijn wat de verjaring betreft gepleegd als de opeenvolgende en voortdurende uiting van eenzelfde strafbaar inzicht, waarvan het laatste feit is gepleegd op 15 februari 2014,

De verjaring van de strafvordering is regelmatig gestuit door daden van onderzoek of vervolging;

Werkgever zijnde, zijn aangestelde of lasthebber

als dader of mededader

- Het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt;
- Door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;
- Door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, met misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

Inbreuk te hebben gepleegd op de bepalingen van artikel 4 van het KB nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en de artikelen 13 tot en met 21 van het uitvoerings-KB van 8 augustus 1980;

Door niet de individuele rekening te hebben opgesteld, bijgehouden en afgegeven;

Feiten strafbaar gesteld op het ogenblik van de feiten door artikel 187, § 1 van het Sociaal Strafwetboek voor het niet-opstellen van de individuele rekening met een sanctie van niveau 3, te weten een strafrechtelijke geldboete van 100 € tot 1.000 €, te vermenigvuldigen met de opdeciemen (101 tot 105 Sociaal Strafwetboek);

Meer bepaald:

D.1.1. binnen de twee maanden van de indiensttreding voor K. M. H. geen individuele rekening te hebben opgesteld,
D.1.2. binnen de twee maanden na einde van tewerkstelling van K. M. H. geen individuele rekening te hebben opgesteld,
D.2.1. binnen de twee maanden van elke indiensttreding voor A. R. geen individuele rekening te hebben opgesteld
D.2.2. binnen de twee maanden na einde van elke tewerkstelling van A. R. geen individuele rekening te hebben opgesteld,

E. Niet-uitbetalen van de lonen in de bouwsector

De eerste en de tweede,

Meermaals tussen 21 mei 2012 en 20 december 2013

De feiten zijn wat de verjaring betreft gepleegd als de opeenvolgende en voortdurende uiting van eenzelfde strafbaar inzicht, waarvan het laatste feit is gepleegd op 15 december 2013,

De verjaring van de strafvordering is regelmatig gestuit door daden van onderzoek of vervolging;

Werkgever zijnde, zijn aangestelde of lasthebber

als dader of mededader
- Het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt;
- Door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;
- Door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, met misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

Inbreuk te hebben gepleegd op de artikelen 162, 164, 167, 168, 169, 171 van het sociaal strafwetboek

Feiten strafbaar gesteld op het ogenblik van de feiten met een sanctie van niveau 2, te weten een strafrechtelijke geldboeten van 50 € tot 500 €, te vermenigvuldigen met de opdeciemen (101 tot 105 Sociaal Strafwetboek)

Meer bepaald:
E.1.1. niet de baremische lonen van de bouwsector te hebben uitbetaald aan K. M. H. na zijn indiensttreding;

E.2.1. niet de baremische lonen van de bouwsector te hebben uitbetaald aan A. R. na zijn indiensttreding;

E.2.2. na de arbeidsongeschiktheid wegens ziekte van A. R. niet de aanvullende vergoeding te hebben uitbetaald

2. PROCEDURE

Beklaagden werden op verzoek van de heer Arbeidsauditeur rechtstreeks gedagvaard om te;
verschijnen op de openbare terechtzitting van deze 25e correctionele kamer op 26 september 2018

De verzachtende omstandigheden zoals vermeld in de dagvaarding en met name het ontbreken van eerdere veroordelingen wegens criminele feiten, worden door de rechtbank aanvaard.

De zaak werd op 26 september 2018 verdaagd op verzoek van de verdediging naar 21 november 2018, waarop bij beschikking conclusietermijnen werden toegekend en de pleitdatum werd vastgesteld op 30 januari 2019.

Op de openbare terechtzitting van 30 januari 2019 verscheen de heer T. H. niet, noch iemand voor hem, zodat de zaak lastens hem bij verstek werd behandeld.

De rechtbank heeft gehoord:

- De heer G., Arbeidsauditeur te Halle-Vilvoorde, in zijn vordering, hij legde besluiten neer op 18.1.2019;
- Mter I. L. voor en in naam van de burgerlijke partij, die nota neerlegde op 25.9.2018 en een syntheseconclusie op 18.1.2019;
- Mter J. D. loco Mr. C. voor en in naam van beklaagde K. H., in zijn middelen en verdediging, en die besluiten neerlegde op 4.1.2019.

De verdediging kreeg het laatste woord. Vervolgens werd de zaak in beraad genomen.

3. BEOORDELING VAN DE STRAFVORDERING

1.
Via de VZW ASA die slachtoffers van mensenhandel begeleidt, werd het Arbeidsauditoraat op 17.2.2014 ingelicht omtrent twee mannen van Iranese afkomt die als politiek vluchteling in België waren toegekomen respectievelijk in 2012 en 2006; het betreft de heer K. M. H. en A. R.. Wanneer hun asielaanvragen werden afgewezen werden zij daar T. H. voorgesteld om te werken in de bouw voor de heer K. H. en zijn bedrijf G. M. B.

De heer K. M. H. heeft op drie werven voor beklaagden gewerkt; daar hij geen verblijfplaats had woonde en sliep hij op de werf, dit gedurende 25 dagen. Hij zou pas betaald worden als er geld was. Hij heeft niet het volledig beloofde loon ontvangen.

De heer A. R. werkte voor beklaagden als chauffeur, poetswerk, schilderwerk, bouw en afbraak, ook op verschillende werven in Braine-l'Alleud en Brussel. Ook hij ontving een karig loon voor het geleverde werk.

2.
De CVBA G. M. B., gevestigd te (…), is opgericht door de heer K. H. op 3 augustus 2012; hij is zelf de hoofdaandeelhouder, samen met zijn broer en vrouw. Hij verklaarde echter de enige verantwoordelijke te zijn van de bouwfirma.

Het bedrijf is gekend als werkgever bij de R.S.Z. sedert 10 oktober 2012. Er waren slechts twee werknemers officieel ingeschreven (stuk 27 in het strafdossier). De heer K. H. verklaarde daaromtrent dat hij gewoonlijk niet met werknemers werkt doch met zelfstandigen of vennoten. Aldus heeft hij ook met de heer T. H. gewerkt. Deze is een tijd medevennoot geweest. Hij stelde T. H. aan als werfleider en gaf hem opdrachten. T. H. zorgde voor de uitvoering van de werken.

De heer T. H. is gedurende een beperkte periode medevennoot geweest in de CVBA, namelijk van 1 oktober tot eind december 2013. Hij stond niet ingeschreven als zelfstandige. In 2014, wanneer het onderzoek aanvatte, bleek hij zonder adres afgeschreven te zijn uit de bevolkingsregisters.

Beide beklaagden verklaarden mekaar reeds te kennen van voor de oprichting van de CVBA G. M .B.

De heer K. H. verklaarde werkzaam te zijn en bezoldigingen te verdienen in twee vennootschappen, waaronder de CVBA G. M. B. T. H. werkte als werfleider op de werven. Volgens K. H. heeft T. H.

illegale werklieden tewerkgesteld. Hij verklaarde deze personen niet te kennen, deze niet te hebben aangeworven en deze niet te hebben betaald. Hij erkende wel dat hij ze in aanwezigheid van T. H. heeft gezien.

Over hoe hij T. H. betaalde voor het werk (facturatie?) is hij onduidelijk en de stukken die hij aankondigde te zullen neerleggen in het strafdossier worden nooit gevoegd.

Volgens K. H. zou T. H. een werf te Braine-l'Alleud van hem hebben afgesnoept door achter zijn rug ook een bestek aan de opdrachtgever over te maken. De beloofde werken zouden nooit zijn uitgevoerd.

De heer T. H. erkende wel de heren K. M. H. en A. R. te kennen via de Iranese gemeenschap. Hij verklaarde hen niet te hebben aangeworven maar wel hen te hebben doorverwezen naar de heer K. H. op het moment dat zij op de dool waren en naar werk zochten. Hij zou aldus meerdere personen van Iranese origine naar K. H. hebben doorgestuurd. T. H. verklaarde dat het K. H. was die de lonen uitbetaalde.

3.
De heer A. R. verklaarde dat hij voor G. M. B. gewerkt heeft van december 2012 tot en met eind april 2013 en van 10 oktober 2013 tot 28 november 2013. Hij werkte gedurende 6 dagen per week ongeveer 10 uren per dag. Hij zou 50 EUR krijgen en 5 EUR per overuur. Voor 33 dagen tewerkstelling in oktober - november 2013 kreeg hij 550 EUR, waarmee hij ook zijn vervoer per trein en eten diende te betalen. In de eerste periode werd hij betaald door K. H., daarna door T. H.. Tijdens een korte periode van ziekte werd hij niet betaald. Beklaagden zijn hem nog 1200 EUR loon verschuldigd.

De heer K. M. H. verklaarde dat hij na de verwerping van zijn asielaanvraag in augustus 2013, door tussenkomst van T. H. is gaan werken voor G. M. B.. Te (…) heeft hij 13 dagen gewerkt van 8 tot 18 uur. Hij zou een forfait ontvangen van 570 EUR doch kreeg enkel een voorschot van 50 EUR, dat hem werd betaald door T. H.. Voor het leggen van elektriciteit in de woning van K. H. te (…) werd een bedrag van 1500 EUR beloofd. Hij sliep gedurende 25 dagen op de werf, op een deken op de grond. Er was geen mogelijkheid zich te wassen en geen sanitaire voorzieningen. Voor de 13 dagen werk te (…) ontving hij uiteindelijk 400 EUR. Op een derde werf in Braine-l'Alleud heeft hij 13 dagen gewerkt aan 14 uur per dag voor 4500 EUR. Tevens moest hij er 22 dagen metsen gedurende 10 uur per dag voor de som van 500 EUR; ook op die werf sliep hij in mensonwaardige omstandigheden. Waar hij voor die werken 7.670 EUR + 1.100 EUR moest ontvangen, kreeg hij uiteindelijk 970 EUR uitbetaald.

Beide slachtoffers verklaarden dat wanneer ze bij één van de beklaagden aanklopten voor betaling, deze hen doorverwees naar de andere en omgekeerd; er was zogenaamd geen geld om hen te betalen.

4.
Naar aanleiding van een werfcontrole op 16 juni 2015 op een werf van G. M. B. te (…) werd P.V. opgesteld wegens illegale tewerkstelling van een buitenlandse arbeidskracht. Op 17 september 2015 werd deze persoon opnieuw op die werf aan de CVBA G. M. B. een administratieve geldboete opgelegd.

5.
De heer KHANSARI HOSSEINI betwist alle hem tenlaste gelegde feiten. Hij stelt nooit iets te maken hebben gehad met de tewerkstellingen, en verwijst naar de heer T. H.

6.
Uit de elementen van het strafdossier, meer in het bijzonder de overeenstemmende verklaringen van de heren A. R. en K. M. H., blijkt dat beide beklaagden samenwerkten om, in plaats van arbeiders officieel in dienst te nemen, wanhopige personen die de heer T. H. leerde kennen via de Iranese gemeenschap met beloftes te lokken en aan te werven, om hen voor een karig loon te laten werken op de werven van K. H. en de CVBA G. M. B..

Uit de verschillende verklaringen blijkt dat de beide beklaagden zich op de werven ophielden om het werk te controleren, en dat de karige uitbetalingen gebeurden in contant geld, hetzij door eerste hetzij door tweede beklaagde.

Specifiek wat betreft de heer K. H. blijkt uit andere elementen van het strafdossier dat hij het illegaal tewerkstellen van buitenlandse arbeiders niet schuwt. De tussenplaatsing van de “vennoot” T. H. die tussenpersoon was bij de werving van de werklieden, kan niet verhinderen dat onomstootbaar moet worden vastgesteld dat betrokken personen werkzaam waren hetzij voor K. H. zelf, hetzij voor de firma waarvan K. H. de hoofdvennoot en wettig vertegenwoordiger was, op de door hem georganiseerde werven en in zijn onderschikt verband.

Uit onder meer verklaringen van een opdrachtgever van werken aan de firma van de heer K. H. blijkt immers dat de werken effectief werden uitgevoerd en door deze opdrachtgever betaald, zodat de uitvoering van het werk noodzakelijk moet gebeurd zijn door betrokken slachtoffers nu er met geen andere officiële arbeidskrachten werd gewerkt.

T. H. erkende op de werven te hebben gefungeerd als werfleider die derhalve opdrachten gaf aan de aangeworven slachtoffers. Ook uit de verklaring van K. H. moet worden opgemaakt dat hij de opdrachten doorgaf aan de werklieden en deze controleerde. T. H. fungeerde ook als bemiddelaar en persoon die in de Iranese gemeenschap personen wierf.

Uit de verklaringen van de slachtoffers blijkt ook dat ze zich in een economische totaal afhankelijke positie bevonden van de beklaagden, die hen telkens weer werk én verloning beloofden om aldus misbruik te maken van hun zwakke positie.

7.
De feiten van tenlastelegging A zijn bewezen.

Beide beklaagden maakten zich in de weerhouden periode schuldig aan het werven van personen met als doel het verrichten van werk in mensonwaardige omstandigheden.

De slachtoffers dienden werk te verrichten van meer dan 10 tot 14 uren per dag, zonder verzekering voor arbeidsongevallen, zonder betaling van bijdragen aan de RSZ en het sociaal fonds voor de bouwnijverheid, zonder betaling van het minimumloon, zonder betaling van overuren en gewaarborgd loon voor ziektedagen.

In het geval de heer K. M. H. ging dit daarenboven gepaard met huisvesting op de werf zelf in onaanvaardbare mensonwaardige omstandigheden, onder meer zonder enige sanitaire voorziening.

Hoger is reeds gemotiveerd dat de beide slachtoffers zich onder gezag bevonden van de beklaagden. Meer zelfs, wegens hun sociaaleconomische afhankelijke positie en precaire administratieve toestand waren zij de facto onderworpen aan de willekeur van beklaagden.

De economische uitbuiting van beide slachtoffers is bewezen.

De slachtoffers bevonden zich in een administratief uitzichtloze en onwettige toestand daar hun asielaanvraag was afgewezen; zij bevonden zich in een sociaal precaire toestand. Uit de verschillende verklaringen blijkt dat de beide personen zich in een dermate kwetsbare toestand bevonden dat zij niet anders konden dan zich te laten uitbuiten, en dat beklaagden handig misbruik maakten van de situatie.

Tevens werd gebruik gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of dwang. Meermaals werd aan de slachtoffers verloning beloofd die er niet kwam. Noodgedwongen door hun precaire en kwetsbare toestand waren zij genoodzaakt toch nog werk op een nieuwe werf te aanvaarden hoewel ze totaal onderbetaald werden voor hun werk en onder geen enkele fatsoenlijke toestand werk moesten leveren.

De elementen van het strafdossier, waaronder de periode tijdens dewelke de feiten zich uitspreiden, wijzen er voldoende op dat van betrokken werkwijze een gewoonte werd gemaakt.

Tenslotte gebeurde de economische uitbuiting bij wijze van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Beklaagden werkten samen en namen elk hun rol op om economische uitbuiting te realiseren.

8.
Op grond van voorgaande en als logisch gevolg daarvan, moet besloten worden dat ook de feiten van tenlasteleggingen B, C, D, en E bewezen zijn.

Beide beklaagden moeten geacht worden minstens de facto de hoedanigheid te hebben gehad van werkgever, zijn aangestelde of lasthebber.

Op het ogenblik dat de slachtoffers werk uitvoerden in opdracht van beklaagden waren zij illegaal in het land, beklaagden waren hiervan terdege op de hoogte.

Betrokken werknemers waren niet Dimona gemeld zoals ook erkend door K. H. in zijn verhoor.

Er werd niet voldaan aan het opstellen van de individuele rekeningen, verplichting die kadert in het bijhouden van de sociale documenten.

De slachtoffers ontvingen een loon ver beneden het minimumloon voorzien voor de bouwsector en allerminst in overeenstemming met de prestaties. Meer bepaald werden niet de baremische lonen

van de bouwsector betaald en werden ook geen vergoedingen betaald bij arbeidsongeschiktheid (zie stukken 30-31 van het strafdossier).

4. STRAFTOEMETING

1.
De feiten vormen de uitvoering van eenzelfde voortgezet misdadig opzet en moeten dan ook met één enkele straf worden beteugeld, de zwaarste.

2.
Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank onder andere rekening met de ernst van de feiten, de context waarin deze werden gepleegd, het strafrechtelijk verleden en de houding van beklaagden ten aanzien van de feiten.

De straf moet erop gericht zijn beklaagden inzicht te doen verwerven in de ernst van de feiten alsook een afschrikwekkend effect hebben ten aanzien van andere potentiële daders.

3.
De feiten zijn zeer ernstig. Ze wijzen op een totaal misprijzen voor de fysieke en psychische integriteit van andere personen die zich in een zwakke sociaaleconomische situatie bevinden. Het is uiterst laakbaar om op de rug van wanhopige personen zijn inkomen te verdienen. Niet enkel de slachtoffers maar ook de maatschappij in haar geheel wordt ernstig schade toegebracht. In dat verband moet ook worden verwezen naar het flagrant ontduiken van sociale zekerheidsbijdragen en het totaal lak hebben aan de meest essentiële sociale verplichtingen.

Beklaagde T. H. heeft een blanco strafregister. Beklaagde K. H. heeft slechts enkele veroordelingen wegens verkeersinbreuken op zijn palmares.

De feiten zijn echter bijzonder ernstig en er valt bitter weinig schuldinzicht te bekennen.

4.
De rechtbank moet vaststellen dat de redelijke termijn om berecht te worden werd overschreden. In de loop van het onderzoek valt een periode op te merken van een drietal jaar waarin zonder enige verantwoording geen enkele onderzoeksdaad werd gesteld.

De aldus ontstane afstand in tijd tussen de gepleegde feiten en de beoordeling en bestraffing ervan heeft de preventieve en repressieve doelstellingen van de strafbaarstelling ondergraven. Zij zorgt ervoor dat het opleggen van effectieve vrijheidsstraffen een disproportionele aantasting zou vormen van de reclasseringsmogelijkheden van beklaagden.

Beklaagden verkeren nog in de voorwaarden om van een uitstel van tenuitvoerlegging van de hen op te leggen straf te kunnen genieten.

Indien de redelijke termijn niet was overschreden zou een effectieve gevangenisstraf van **drie jaar** een gepaste straf hebben uitgemaakt.

In het licht van de voormelde omstandigheden zijn de hieronder bepaalde gevangenisstraffen en het eraan gekoppelde uitstel van tenuitvoerlegging gepast en noodzakelijk om beklaagden de ernst van de feiten te doen inzien en hen ertoe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van dergelijke misdrijven.

5.
Gelet op het lucratieve karakter van de misdrijven is het gepast om beklaagden te onderwerpen aan een effectieve geldboete als hierna bepaald, teneinde hen tot betere inzichten te brengen.

Overeenkomstig artikel 433quinquies van het Strafwetboek wordt de geldboeten vermenigvuldigd met het aantal betrokken slachtoffers, in casu twee.

6.
Overeenkomstig artike 433novies Sw. Moeten de schuldigen worden veroordeeld tot ontzetting van de in artikel 31, eerste lid Sw. Vernoemde rechte, voor de duur als hierna bepaald.

5. OP BURGERLIJK VLAK

De burgerlijke vordering heeft geen ander doel dan de vergoeding van de schade die het gevolg is van de bewezen misdrijven.

De burgerlijke partij A. R., bewijst dat hij ingevolgde de gepleegde feiten schade heeft geleden.

De materiële schade wordt begroot op 8.681,73 EUR; de rechtbank sluit zich aan bij de berekening van het gederfde loon op de pagina's 11 en 12 van de conclusie van de burgerlijke partij, en waarop door beklaagden geen enkele opmerking wordt gegeven.

Eveneens verzoekt de burgerlijke partij hem een vergoeding voor morele schade toe te kennen van 3.500 EUR, berekend aan 500 EUR per gewerkte maand.

Er valt niet te betwisten dat de burgerlijke partij moreel leed heeft ondergaan als gevolg van de feiten. Er kan worden verwezen naar de mensonwaardige omstandigheden, de onzekerheid van werk en loon, het psychisch leed als gevolg van de uitbuiting.

Naar redelijkheid en gelet op de aard en omvang van de feiten moet deze begroot worden op 1.000 EUR.

De vergoedende intresten en de rechtsplegingsvergoeding als gevorderd moeten worden toegekend.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op:

- De artikelen 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- De artikelen 66, 153, 154, 162, 162bis, 179, 182, 185, 186, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
- De artikelen 7, 25, 31 en 33, 38, 40, 41, 44, 45, 50, 65-66, 79-80, 100, 433quinquies, 433septies, 433novies van het Strafwetboek;
- De artikelen 101, 102, 103, 175 §1, 181, 187, 162, 164, 167-169, 171 van het Sociaal strafwetboek;
- De artikelen 4, 8 en 9 K.B. van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling;
- Artikel 4 van het K.B. nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten;
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986, zoals gewijzigd;
- 91, lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
- De artikelen 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,
- De artikelen 4 § 3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- De artikelen 76, 78, 101, 259bis van het gerechtelijk wetboek
- Artikel 1382 Burgerlijk Wetboek
- Artikel 1022 Gerechtelijk wetboek
- De artikelen 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- Artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering,

BIJ VERSTEK ten opzichte van de heer T. H.
NA TEGENSPRAAK voor de heer K. H. en de burgerlijke partij

Op strafgebied:

Veroordeelt beklaagde **T. H.** voor de feiten van tenlasteleggingen A.1.1-2-3, A.2.1-2, B.1, B.2, C.1.1-2, C.2.1-2, D.1.1-2, D.2.1-2, E.1.1-2 en E.2.1-2 **vermengd** tot:

een gevangenisstraf van **EEN JAAR**
en een geldboete van VIJFDUIZEND (5.000,00) EURO x 2 slachtoffers
= TIENDUIZEND (10.000,00) EURO

Zegt dat de geldboete van 10.000,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdeciemen, tot **ZESTIGDUIZEND (60.000) EUR** (10.000,00 EUR x 6), en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van **VIJF jaar**, wat betreft de **totaliteit** van de gevangenisstraf van één jaar, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt T. H. tot betaling van:

- Een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- Een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- Een vergoeding van 20 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,

Verklaart T. H. ontzet uit de rechten vermeld onder artikel 31, eerste lid van het strafwetboek voor een duurtijd van VIJF JAAR;

***

Veroordeelt K. H. voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1.1-2-3, A.2.1-2, B.1, B.2, C.1.1-2, C.2.1-2, D.1.1-2, D.2.1-2, E.1.1-2 en E.2.1-2 **vermengd** tot:

een gevangenisstraf van **EEN JAAR**
en een geldboete van VIJFDUIZEND (5.000,00) EURO x 2 slachtoffers
= TIENDUIZEND (10.000,00) EURO

Zegt dat de geldboete van 10.000,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdeciemen, tot **ZESTIGDUIZEND (60.000) EUR** (10.000,00 EUR x 6), en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van **VIJF jaar**, wat betreft de **totaliteit** van de gevangenisstraf van één jaar, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt K. H. tot betaling van:

- Een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- Een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- Een vergoeding van 20 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,

Verklaart K. H. ontzet uit de rechten vermeld onder artikel 31, eerste lid van het strafwetboek voor een duurtijd van VIJF JAAR;

***

Veroordeelt T. H. en K. H. hoofdelijk tot de gerechtskosten, die in totaal begroot worden op 58,43 EUR.

***

Op burgerlijk gebied:

Veroordeelt T. H. en K. H. hoofdelijk tot betaling aan A. R. van het bedrag van 9.681,73 EUR (8.681,73 + 1.000) vermeerderd met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de gemiddelde datum van 31 mei 2013 tot heden, en de gerechtelijke interesten (op de hoofdsom en de vergoedende interesten) aan dezelfde interestvoet vanaf heden;

Veroordeelt T. H. en K. H. hoofdelijk tot de kosten bestaande in de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.320 EUR.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

***

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 7 maart door Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :

Mevr. M.,	rechter,
In aanwezigheid van de Heer G.	arbeidsauditeur Halle-Vilvoorde
Met bijstand van. Mevr. D. R.,	griffier,